

Nr 757

Av fru **Segerstedt Wiberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 182 med förslag till lag om tillsättning av fluor till vattenledningsvatten.

(Lika lydande med motion nr 913 i Andra kammaren)

Stockholm den 27 oktober 1962

Ingrid Segerstedt Wiberg

Nr 758

Av fru **Svenson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 182, med förslag till lag om tillsättning av fluor till vattenledningsvatten.

(Lika lydande med motion nr 914 i Andra kammaren)

I proposition nr 182 framlägges förslag till lag om tillsättning av fluor till vattenledningsvatten. Enligt lagförslaget skall Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer bemyndigas att efter framställning av kommun medge att fluor på vissa villkor tillsättes dricksvatten som tillhandahålles genom allmän anläggning för vattenförsörjning.

Frågan om fluoridering av dricksvatten i kariesförebyggande syfte har det senaste årtiondet tilldragit sig stor uppmärksamhet inte blott på vetenskapligt håll utan också i den allmänna debatten och opinionsbildningen. Om de motsättningar och den opposition som förekommit i den allmänna debatten har 1957 års folktandvårdssakkunniga framhållit att den i många fall präglats av bristfällig kunskap och osaklighet. Den sammanställning av vetenskapliga erfarenheter och rön som propositionen innehåller måste därför hälsas med tillfredsställelse.

Fluor är i likhet med t. ex. arsenik ett andra klassens gift. Ämnet är inte nödvändigt för människokroppens uppbyggnad. Det är klarlagt att det ej behövs för att bevara vare sig friska tänder eller något annat organs hälsa. Däremot synes det odiskutabelt att det hos barn och ungdom har en synnerligen god förebyggande effekt mot tandsjukdomen karies. Kariesnedgången med anledning av vattenfluorideringen i Norrköping uppges till 50 procent.

Så långt det gäller barn och ungdom torde inte några menliga inver-